

Forfatter: Gierlew, Andreas Christian

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1822-04-17)

Citation: Gierlew, Andreas Christian: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1822-04-17)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 110. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000063.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn, den 17de April 1822 eller Flyttedag.

— — Her har man siden mit Sidste været i megen Bevægelse. Kongens Sygdom var farligere og blev meget længere, end man havde befrygtet; man troede, frygtede eller ventede — for ei at sige haabede — en Forandring, alt efter de forskjellige Partier og Forhold. Man søgte at skjule Kongens sande Tilstand, og de daglige Bulletins vare næsten intetsigende, men Fengers Mine og enkelte af Hoffets Ytringer lode ingen Tvivl om, at Sygdommen jo var alvorlig og saare let kunde blive farlig, især efter et Tilbagefald, som fandt Sted 25de f. M. ved H. Maj.s Uforsigtighed, og hvor meget hans Kræfter have lidt, viser den Langsomhed, hvormed de komme tilbage, bedst. Imidlertid vrimlede det af alskens Mennesker i Forgemakket, hvor man ilede hen, Creti og Pleti, for at skrive sit Navn, ofte uden at læse Bulletinen, og undertiden trængte sit Navn ind imellem andre for at staae imellem de forreste, thi 3 Ark fyldtes daglig. Al vor usle Smaahed var her ret i Gang. Nu kom Rygtet om Kronprindsessens Giftermaal med den kronede storbritanniske Enkemand til, der snart blev almindelig troet og almindelig ønsket, selv fordi vore kjære Kandestøbere deri saae le salut de la patrie. Rygtet var og er endnu saa almindeligt baade her og i England, at man tilsidst af en vantroende kan fristes til at blive troende, da Tingene selv jo ei er eller var utrolig, f. Ex. at det engelske Ministerium ønskede ved en dygtig og fornuftig Dronning at give Konge og Hof en Agtelse i s. 111 Folkets Øine, som et heelt skandaløst Liv og den sidste afskyelige Proces kun altfor meget har svækket; maaskee kongens eget Haab om en Arving, den gamle Familie-Forbindelse, vor Families Ælde, Kongens og Prindsessens almeenerkjendte huuslige Dyder etc. etc. Kun at Rosenkrans paa det bestemteste har modsagt det, har stedse gjort mig vantroende, da jeg vel skjelner mellem at fortie, ignorere og bestemt modsige. Imidlertid lærer Prindsessen Engelsk, det er et factum, og et stort Fyrværkerie skal være bestilt, et tout cela cui bono? Da Foster nu daglig ventes hertil med Hosebaandet, vil den Ting jo snart opklares. Endnu maa jeg sige Dem, at man her, jeg veed det fra de første Eirkler, har sat Bloomfields Afsked i Forbindelse med dette Rygte, som om han havde ønsket Partiet. Om en engelsk Eskadres eller selv Flaades Ankomst hertil har Rygtet været almindeligt, og brød Krigen ud, som nu jo er unndgaaelig, anseer jeg det selv for sandsynligt, for at beopagte Rusland og det troløse Sverrig, hvis lystne Blik sikkerlig hefter sig uopholdelig paa denne Side af Sundet og paa Østersøens skjønneste Øer og rigeste Handelsstad. Sverrig maa enten erobre de danske Øer eller vente engang Norges Tab — en skandinavisk Forening, dog ei under en svensk Konge, er ene Skandinaviens Redning.

Juel blev da Minister i Paris — ligesaa godt og bedre end den Erke-Ultra v. d. Nath og den Erke-Nar Gr. Hardenb. avec son nez — ou pet — en l'air. Jeg kjender ei Juel, men jeg troer ham en honnet dansk Mand. Mr. le chambellan Koss à été infiniment faitié contre Mr. de Rz. de l'avoir rappélé de Paris et donné à Mr. Coopmanns la place, que lui appartenait de droit. Denne ennuyerte K. er almindelig bekjendt for sit Ultra-Raserie — og i det Øieblik, da det gjærer i hele Frankrig, kommer denne Herre tilbage og siger, at hele Frankrig er royaliste dans son sens, og at det kun er et halvhundrede miserables officiers à demi solde og quelques criards dans s. 112 la chambre, qu'il fallait en chasser, som ere misfornøiede. Det kalder man at bruge sorte Brillen, og en saadan ultra Karrikatur forlanger Ministerposter! Jeg kan tilgive de gamle Ultra's, men de unge ere mig en sand Vederstyggelighed, thi de ere Synd mod Naturen.

Jeg ønsker Dem hjertelig til Lykke med den røde Ørn. Faaer De ei den saxiske Orden?